

Izhaja poljubno, najmanj pa štirikrat na leto. Posamezne številke 1 Din 50 p za inozemstvo 2 Din. V „JGZ“ združena gasilna društva dobivajo po en odtis „Gasilca“ brezplačno. Urednik FRAN BARLE v Ljubljani.

GASILEC

Cene enkratnim oglašom:

Cela stran 300 Din,
1/2 strani 150 Din,
1/4 strani 80 Din,
1/8 strani 40 Din,
1/16 strani 20 Din.

GLASILO „JUGOSLOVANSKE GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

V Ljubljani, dne 9. decembra 1923.

Predsedstvene vesti.

1.

Odborova in predsedstvena seja.

Predsedstvo in odbor Jugoslovanske gasilske zveze Ljubljana imata v petek, dne 28. decembra t. l. ob 10. uri dopoldne v Ljubljani, v Mestnem domu, skupno sejo.

Dnevni red:

Sklepanje in posvetovanje:

1. o došlih vlogah;
2. o prošnjah gasilnih društev za prispevek iz gasilskega sklada;
3. o raznoterostih.

Člane predsedstva in odbora vabim, da se seje polnoštevilno udeleže. Seji smejo prisostvovati tudi župni načelniki, ker gre za podpore gasilnim društvom in vodstvom organizacije.

Predsedstvo.

2.

Razdelitev podpor.

Po obstoječem zakonu o gasilskem skladu bo predložilo zvezno vodstvo koncem leta vse vložene prošnje (popisnice) gasilnih društev pokrajinski upravi, da jim prizna za preteklo leto podporo iz nabranega 2% gasilskega sklada.

Kolikor je do sedaj ugotovljenega, se bo razdelilo med gasilna društva okrog 150.000 Din, tako, da bi prišlo na vsako organizirano gasilno društvo okrog 350 Din.

Jasno je, da to ni bogsigavedi kako velika podpora in da posameznemu gasilnemu društvu le bore malo zaleže. Sprožilo se je mnenje, da bi kazalo pri vsakoletni razdelitvi podpor upoštevati manj gasilnih društev in tem nakazati večje zneske. Tako bi po gotovi dobi prišlo vsako društvo do izdatnejše podpore. Ker pa je le malo društev takih, da bi lahko pogrešala vsakoletno, četudi malenkostno podporo, zato je ta predlog le težko izvedljiv in skoraj gotovo bi se izkazalo, da bi bila vsa društva vsako leto najpotrebnejša.

Svetujemo pa vsem župnim odborom, da povprašajo svoja društva za tozadevna mnenja in nam stavijo za svoje župe konkretne predloge. Na podlagi navedenega količnika, t. j. 350 Din si župna vodstva lahko natančno izračunajo, koliko podpore pripade njihovim društvom in njih stvar je potem, kako isto razdele med svoja društva. Ona društva, ki so v dobrih razmerah, naj bi se odpovedala podpori na korist revnejšim društvom. Delež onih društev pa, ki niso vložila svojih popisnic in tudi niso vplačala članarine, naj se porazdeli na druga društva.

Pozivljamo vse župne načelnike, da nam najkasneje do 28. decembra 1923 pošljejo popisnice svojih društev ter nam stavijo konkretne predloge o razdelitvi podpor za svoja društva. Zamujenih in nepravilnih predlogov se ne bo moglo upoštevati in pade vsa tozadevna odgovornost na župne načelnike same, odnosno na gasilna društva, ki niso vposlala popisnic (prošenj) v pravem času župnim načelnikom.

3.

„Uvoz gasilskih potrebščin.“

Občni zbor JGZ je 15. julija 1923 sklenil, naj se ponovno intervenira glede carine prostega uvoza gasilskih potrebščin.

Na našo tozadevno prošnjo, priporočeno po pokrajinski upravi, odd. za notranje zadeve, z dne 30. junija 1923, štev. 22696, ter ministrstva za notranje zadeve z dne 6. avgusta 1923, štev. 6061, naročila je Generalna direkcija carin v Beogradu z dne 8. avgusta 1923, štev. 45.662, carinarnici v Ljubljani sledeče:

»Neka carinarnica upozna molioča sa uslovima raspisa C. br. 25. 873 od 28. V. 1921, koje treba ispuniti, da bi se po molbi moglo doneti odluko.«

Imenovana naredba je bila objavljena tudi v »Gasilcu« štev. 2, iz leta 1921., — torej smo tam, kjer smo bili doslej.

Gasilske potrebščine.

4.

Gospa Ivana Trostova, stanujoča v Ljubljani, Streliška ulica 22, je našla v zapuščini rajnega svojega soproga Frana Trosta dve gasilski sekirici, eno za načelnika, eno za moštvo, kateri proda po primerni ceni. Kupec naj se obrne na omenjeno gospo.

Gasilno društvo pri Sv. Vidu pri Ptujju se je ravnokar ustanovilo in išče dobre, popolnoma intaktne brizgalnice. Gasilno društvo, ki ima na razpolago tako brizgalnico, naj stopi v dogovor z ustanoviteljem društva, g. Ljudovitom Musekom, nadučiteljem pri Sv. Vidu pri Ptujju.

Naši cilji.

(F. Barle.)

Služiti svojemu narodu ni vedno najhvaležnejša naloga, kdor pa je prevzel to nalogo, naj jo izvršuje z veseljem in z vztrajnostjo, zakaj lepo in častno je služiti svojemu narodu.

Ni vsak za to, da bi služil svojemu narodu, zakaj vsak ni obdarjen s požrtvovalnostjo in s plemenitostjo duše, ki je za narodno delo neobhodno potrebna.

Ognjen boj.

(Janko Hojan.)

(Dalje.)

V dosedanjih odstavkih smo na kratko razmislili o boju, katerega vajujejo gasilci. Pogovorili smo se o pripravah pred bojem, o odhodu in prihodu na bojišče ter o odhodu z bojišča. Razmislili smo tudi glavne poteze nekaterih bojev, s katerimi imajo namreč naši gasilci največ opravka.

Prepričan sem pa, da bi lahko na prste seštel one idealno požrtvovalne može, kateri so z zanimanjem in navdušenjem sledili tej kratki, podučni razpravi in kateri bi si iz nje nabrali vsaj nekaj neobhodno potrebnih naukov za težavno, a uspešno in hvalevredno gasilsko delovanje. In vendar so bile razprave nekaj tako navadnega in vsakdanjega, nekaj tako potrebnega, kar bi moral znati in vedeti vsakdo, ki se prištevja k gasilski organizaciji in hoče veljati za pravega gasilca. Motil pa bi se seveda tudi oni, ki bi menili, da je že pravi in neoporekljiv gasilec, ako je sledil tem ali sličnim razpravam, toda v resnici še ni sodeloval niti pri enem niti pri drugem požaru. Omenil sem že in ponovno omenjam, da knjige in vsakovrstni strokovni listi sami na sebi še ne napravljajo in ne usposablajo človeka za pravega in nezmotljivega gasilskega strokovnjaka; v to je treba tudi dolgotrajne prakse.

Poleg naukov, ki si jih človek lahko pridobi iz knjig in strokovnih listov, so neobhodno potrebne tudi praktične vaje in lastno sodelovanje v slučaju resnih potreb. Le oni, ki si išče gasilskega znanja iz strokovnih knjig in spisov, ki črpa nauke iz izkušenj svojih starejših tovarišev ter vse to strne s svojim delovanjem in izkušnjami pri vajah in pri požarih, le ta se more prištevati k pravi, četudi ne vsegavednim in popolnim gasilcem. Človek se uči, dokler živi. In če velja ta rek za navadno človeško življenje, velja v veliko večji meri za gasilsko življenje. Za gasilca je vsaka razprava, vsaka vaja, vsak požar nekaj novega. Vedno in povsod lahko najde nekaj, s čimer se izpopolnjuje in napreduje. Zlasti poveljniki gasilskih društev bi se morali tega zavedati in ne bi smeli zamuditi nobene prilike, kjer bi si lahko pomnožili ali vsaj oživali svoje znanje. Kako žalostno pa je na primer dejstvo, da ravno poveljniki mislijo, da vse znajo in vedo, da jim ni treba strokovnega berila, niti naukov izkušenih gasilcev, niti vaj in sploh ničesar. Njim zadostujejo naramki, svitla čelada in poveljniška trobka. To jih napravlja ter usposablja za gasilske strokovnjake in prav ničesar drugega. Seveda je to mnenje povsem napačno, kajti poveljnik bi moral biti jedro gasilnega društva, iz katerega jedra bi morali zajemati svojo moč in znanje ostali člani gasilnega društva. Poveljnika se nikakor ne sme določati kar na slepo srečo brez vsake gasilske predizobrazbe. Kakor vsak gasilec, tako mora predvsem tudi poveljnik, odnosno oni, ki se ga namerava pritegniti k gasilnemu društvu kot takega, napraviti dejansko vse gasilske vaje ter v resnici sodelovati zdaj pri tem, zdaj pri onem gasilskem poslu, kajti le na ta način more priti do nekakega splošnega pregleda o gasilskem delovanju. Samo od strani ogledovati požare, gasilske vaje, orodje in opravo, ne pomeni ničesar in nikakor ne zadostuje pravemu gasilcu, še manj pa poveljniku. Kakor nikdo ne more postati in ne bo postal telovadec, še manj pa predtelovadec, kdor bo samo gledal in opazoval, kako se drugi vrte po bradlji, drogu itd., sam pa tega ne bo nikdar poskusil, tako tudi gasilec ne more postati, kdor gasilsko delovanje le od strani ogleduje, a ne poseže vmes tudi s svojimi rokami. Jasno pa je, da če velja to že za vsakega gasilca, velja v veliko večji meri tudi za poveljnika gasilskega društva. Ravno ta mora biti natančno poučen o vseh gasilskih zadevah. Do pičice natančno mora

poznati gasilsko orodje in opravo, vedeti mora tudi vsaj glavne poteze posameznih vrst požarov. Da pa more vse to prav razumeti in more v slučaju potrebe dajati potrebna navodila in pojasnila, zato je treba, da vse to sam poizkusi in preizkusi. Le tak gasilec more potem uspešno delovati v svojem poklicu, kajti le ta bo lahko trezno presodil kaj zmore in česar ne more. Njegova dejanja in njegovi ukrepi bodo premišljeni in se bodo izvajali po nekem gotovem načrtu. On se ne bo lovil, ne bo skakal zdaj sem zdaj tja in vedel si bo pomagati tudi v največji zadregi, ker bo delal z razumom in znanjem, katerega si je pridobil potom strokovnega berila ter lastnih in tujihkušenj.

Kakor rečeno, smo v prejšnjih odstavkih ognjenega boja razmislili nekaj splošnega o gasilski taktiki in nekaterih vsakdanjih vrstah požarov. Jasno je, da tvarine nismo predelali do skrajnih malenkosti in da je še tisočero in tisočero stvari, o katerih bi morali razgovarjati in katere so pravim gasilcem potrebne. Zlasti posameznih vrst požarov je še vse polno in pisalo bi se lahko o njih cele knjige. Mi smo se omejili le na najpotrebnejše in smo končali z opisom ognja v prosti naravi. — Ene vrste požarov pa, ki ni najredkejša, a je po navadi najhujša in najgroznejša, pa v tej razpravi nismo obdelali. To je namreč ogenj v gledališčih. Te vrste požarov nismo omenjali, ker je bil o njej že govor v »Gasilcu« iz leta 1918. Tam je bila podana kratka slika o požarnih nevarnostih in pa o gasilski straži, katera se postavlja v gledališča. Ker smo toraj o stvari že razpravljali, zato iste sedaj nismo ponovno omenjali, dasiravno je ena najvažnejših. Vendar pa ne bo škodovalo, ako vsaj nekatere glavne točke ponovno povdarimo.

Kaj razumemo pod besedo gledališče, veste gotovo vsi. Gledališče je nekako zbirališče ljudi, ki hrepene po razvedrilu in zabavi. Ni torej le gledališče v ožjem pomenu besede, ampak spadajo k gledališču vsi oni prostori, v katerih se nudi ljudem razvedrilo in zabava, kot n. pr. kino, cirkus, koncertne in veselične dvorane itd. Vsi taki prostori bi morali biti v požarnovarnostnem oziru kar najstrožje zavarovani. Gasilna društva morajo gledati na to, da se ničesar ne opusti, kar bi moglo zmanjšati pretečo nevarnost. Predvsem je treba polagati važnost na kakovost stavbe same, na njeno bližnjo okolico, na kakovost upotrebljajočih predmetov, na razsvetlavo in na kurjavo. Da je v slučaju nesreče omogočena hitra in izdatna pomoč, zato je neobhodno potrebno, da je vsikdar vse v redu in na razpolago. Gasilci morajo biti točno poučeni ne le o staybi, marveč tudi o njeni notranjosti. Poznati morajo vse prostore od vrha do tal in dobro morajo vedeti, kakšna gasilna sredstva nudijo prostori sami. Vsled tega je velike važnosti, da gasilna društva s svojimi člani od časa do časa pregledujejo in se seznanjajo s takimi prostori in pa napravami, ki so v njih. Nikakor ne zadostuje, da se vrši ogled le enkrat, temveč pregledati je treba vse lokale, če le mogoče pred vsako predstavo. Vsak gasilec bi moral do pičice natančno poznati vsak kot, kajti le potem bi mogel v slučaju nesreče uspešno delovati. Ne velja pa to le za one gasilce, ki opravljajo gledališko stražo, marveč za vse brez izjeme. Tudi podeželska gasilna društva bi morala pripisovati tej zadevi nekoliko več važnosti. Skoraj v vsakem kraju so dandanes že gledališki odri in druge zabavne dvorane. Morebitna nesreča bi bila v teh krajih le v toliko manjša, kolikor manj ljudi je zbranih v takem lokalu. Na vsak način pa bi bila vsaj za tisti kraj katastrofa, kot gledališki požar katastrofa za mesto. Brez požarnovarnostnih naprav in brez gasilske straže bi ne smelo biti nobeno, še tako majhno gledališče ali zabavališče. Kajti nesreča ne izbira in če ni v takih slučajih takoj pomoč na mestu, je navadno vse izgubljeno. Kar je v sličnih slučajih najstrašnejše, je zbeganost in preplašenost zbranega ljudstva. To lahko pri najmanjši nepriča-

kovani nezgodi naravnost zdijva v pravem pomenu besede. V hipu izgubi vso razsodnost in če ni tedaj nikogar, ki bi pomirjevalno vplival nanj, je strašna nesreča tu.

Vse se skuša rešiti, dere k vratom in oknom, skače čez mize in stole, mendra in tlači drug drugega, a v tej grozi se jih reši le bore malo. Izhodi se vsled navala zagozde, z ljudmi samimi in nihče ne more ne naprej ne nazaj. Brez pomoči so in brez rešitve. Predno pride ta, je lahko že vse izgubljeno. — Iz tega se torej lahko razvidi, kako neobhodno potrebno je, da se vse veselilne prostore, kjer se zbira na stotine ljudi, postavi poleg nujno potrebnih gasilskih priprav, tudi gasilsko stražo. Seveda mora biti ta straža na svojem mestu. Kaj pomaga pošiljati na stražo ljudi, ki nimajo pojma, kako odgovorno delo opravljajo?! Kaj pomaga pošiljati na stražo utrjene in onemogle gasilce, ki komaj stoje na nogah in so sami potrebni pomoči?! Kaj naj vam kot straža koristijo neizkušeni mladeniči, ki bi v slučaju nesreče med prvimi pobegnili s pozorišča?! — Gledališka straža je ena najtežjih in to morajo opravljati mladi, krepki, neustrašeni, večji in razsodni gasilci. Novinci in varuhi niso sposobni za tako odgovornosti polno stražo in previdno gasilsko vodstvo jih tudi pod nobenim pogojem ne bo pošiljalo na stražo, ker se zaveda, da v slučaju nesreče ne bo padlo toliko krivde na te, marveč na vodstvo samo, ki je dolžno obdržavati stražo le z vsestransko zanesljivimi in samostojnimi gasilci. Kajti v slučaju panike mora biti navzoči gasilec sam svoj gospod in vedeti mora, kaj mu je storiti. Čakati v takem slučaju na povelje, je ničevno, ker je vsak trenutek dragocen in odločilen in ker povelja v taki zmešnjavi niti dobiti ne more.

Toliko se mi je zdelo potrebno ponovno poudariti k poglavju o gledaliških požarih in s tem bi bile naše vrste požarov v glavnih potezah opisane. K ognjenemu boju pa ne spada samo taktika in opis boja, marveč tudi opis in raba orodja, s katerim posežemo v boj. Vsak gasilec mora poznati vse gasilsko orodje in opravo, poznati mora njegov ustroj in učinkovitost, ako hoče iziti kot zmagovalec iz ognjenega boja. Predno se poda v boj, seznaniti se mora z razpoložljivim orodjem, kajti le če bo gasilec vedel, kaj ima v roki in kako mora delati s tem, potem smemo pričakovati od njega pomoči, sicer pa le škodo. Vodstva gasilnih društev morajo toraj predvsem gledati na to, da svoje članstvo najprej do dobrega seznanijo s svojim gasilskim orodjem in opravo, potem šele ga polagoma uvajajo tudi v druge gasilske podrobnosti. O gasilskem orodju in opravi je naše strokovno glasilo sicer že veliko pisalo, vendar hočemo v njem ponovno razmotrivati o tej velevažni stvari. (Dalje prih.)

Ljubljansko gasilstvo.

Od več strani so mi že došla vprašanja, kaj je pravzaprav z ljubljanskim gasilstvom, ki je postalo zlasti zadnje čase zopet predmet ljubljanskega časopisja. Iz tozadevnih vprašanj je razvidno, da podeželska gasilska društva zasledujejo to gnusno gonjo in žele, da bi se ista enkrat za vselej končala nele v interesu ljubljanskega gasilstva samega, marveč v interesu celokupnega gasilstva Slovenije, katero trpi vsled tega ogromno škodo nele na svojem imenu in ugledu, temveč tudi v svojem notranjem društvenem življenju, kjer se po vzgledu ljubljanskega gasilstva porajajo medsebojni prepiri, sovraštvo in strankarstvo. Izgleda kakor bi se po celi Sloveniji razširila ljubljanska bolezen in naenkrat razdvojila gasilske vrste v dva tabora. To je treba za vsako ceno preprečiti in razsodni gasilci s strahom povprašujejo, kaj je na stvari in kako bi se prišlo isti v okom.

Moj odgovor bi bil: pustite ljubljansko gasilstvo v miru in ne dajte se begati, ker ljubljansko gasilstvo nikakor ni vredno, da bi se vsled njega razburjali ali celo razdvajali.

Trezni ljubljanski gasilci sami obsojajo žalostne razmere, ki so zavladale v njih vrstah, a pomagati si žal ne morejo in ne znajo. Vse njihove prošnje, naj bi se notranjih gasilskih zadev ne spravljalo v javnost potom političnega časopisja, so ostale brezuspešne, ker stoje uredništva na stališču, da priobčujejo, kar je ljubo njim samim in njihovim političnim strankam. Nočejo razumeti vzvišenega pomena gasilstva in nočejo vedeti, kako ogromno škodo prizadevajo s tem ne le ljubljanskemu gasilstvu, temveč celokupni gasilski organizaciji in splošnemu blagostanju. — In to vse na ljubo nekaterim političnim privrzcem, kateri so po sreči in nesreči zašli med gasilske vrste.

Ljubljansko gasilstvo se koplje danes v politični mlakušji. Pozabilo je vzvišena gasilska gesla svojih blagih prednikov in visoko je razvilo umazan političen prapor.

S ponesrečeno ustanovitvijo poklicnega gasilstva, začelo je iti ljubljansko gasilstvo na dvoje. — Prostovoljno gasilno društvo, katero je samo klicalo po reorganizaciji, je bilo z ustanovitvijo poklicnega gasilstva čez noč pahnjeno na stran in to ga je zbolelo. — Ali pa je bila ustanovitev poklicnega gasilstva res potrebna? Uvažujoč tedanje razmere prostovoljnega gasilstva in nezadostno požarno varnost Ljubljane, moramo radi ali neradi priznati, da je bila ustanovitev poklicnega gasilstva potrebna. Gre le za to, kako se je ta ustanovitev izvršila. Izvršila pa se je tako kot bi Ljubljana sploh še ne imela nobenega gasilstva, ampak je prišla do njega šele z ustanovitvijo poklicnega gasilstva. Ni se upoštevalo, da v isti hiši že posluje prostovoljno gasilstvo, katero obstoja že čez 50 let in katerega se ne more prezreti. Ni se oziralo niti na to, da je bilo gospodar hišnih prostorov to društvo, ki je imelo v njih tudi svojo stalno gasilsko stražo. Preko vseh tradicionalnih dejstev se je prešlo k ustanovitvi popolnoma novega in tujega poklicnega gasilstva ter temu izročilo takorekoč vse, kar je preje upravljalo prostovoljno gasilstvo. Jasno je, da je tako početje vzbudilo hudo kri, ki se je polagoma razvnela do skrajnosti. — Vsaka novotarija zadene na težkoče. To mora imeti vedno pred očmi oni, ki hoče spraviti novotarijo k življenju, zato si mora pravočasno zgladiti pot in si polagoma graditi temelj. Treba je prehodne dobe in te pri nas v Ljubljani ni bilo, ampak se je kar kratkomalo začelo z novim življenjem in novimi metodami, obstoječe pa se je potisnilo preziraje na stran. Mesto da bi se s počasnim reorganiziranjem obstoječega prostovoljnega gasilstva prešlo k poklicnemu gasilstvu, se je prostovoljno gasilstvo kot nečastno dosluženo porinilo s pota in postavilo predenj poklicno gasilstvo. In vendar bi se dalo to z lahkoto izvršiti, ker je imelo prostovoljno gasilstvo že itak svojo stalno stražo. To naj bi se deloma pomnožilo in nagradilo iz občinskih sredstev ter celokupno gasilstvo postavilo pod strožje nadzorstvo mestne občine, katera bi morala seveda prispevati tudi k nabavi moderne gasilskega orodja. Prepričan sem, da ne bi minulo niti leto dni, ko bi prostovoljno gasilstvo samo prosilo mestno občino, naj bi ona sama plačevala in vzdrževala stalno gasilsko stražo. In s tem bi bilo poklicno gasilstvo tu in nihče bi se tega niti prav ne zavedal razen mestne občine seveda, ki bi ga morala vzdrževati. Na ta način bi se ohranilo složno delovanje in izpopolnjevalo bi se tako prostovoljno gasilstvo kakor stalna straža. Jasno je, da bi bilo s takim ravnanjem na razpolago nele dovolj večjih gasilcev, marveč tudi dobrih in zanesljivih poveljnikov. Danes pa nimamo niti večjih gasilcev, niti izurjenih poveljnikov. Nepričakovana ustanovitev poklicnega gasilstva je hipoma ohladila vsako navdušenje za vzvišeno gasilsko delo in mesto njega zasejala v gasilske vrste medsebojno sovraštvo, prepire in strankarstvo. Poklicno gasilstvo si je izbralo svojo pot, prostovoljno pa zopet svojo, a vsak v drugo smer, da bi ja nikdar ne prišla skupaj. To je pa povsem izključeno in nemogoče. Nista sicer še daleč na svojih razdvojenih potih, vendar

je malo upanja, da bi sama sprevidela to svojo pogubno napako in krenila na prepotrebno skupno pot. Priti pa na vsak način mora do tega, kajti sicer je dolžnost pristojne oblasti, da poseže vmes in napravi konec tem v resnici neznosnim razmeram. Le nekoliko volje je treba in stvar bi se medsebojno uredila brez vsake intervencije političnega časopisja. Strpljivost na eni kot drugi strani, saj je vendar cilj obeh isti. Mnenje, da je mogoče priti do reda le z razpustom ene ali druge ustanove, je povsem napako, kajti jasno je, da eden brez drugega ne more izhajati. Če se ukine poklicno gasilstvo, je prostovoljno gasilstvo brez moči, ker ni v stanju vzdrževati svoje stalne straže v zadostnem številu. Da bi mu pa mestna občina izročila brez vsega svoje poklicno gasilstvo, je nesmisel za vsakega, kdor pozna vodstvo in razmere sedanjega prostovoljnega gasilnega društva. Ni namreč dovolj gostilniško in politično gasilstvo, temveč treba se je v resnici žrtvovati in delati, treba je znati in se izpopolnjevati. — Enako pa je nesmisel razpuščati prostovoljno gasilstvo, kajti sedanje število poklicnega gasilstva v Ljubljani ne zadostuje brez prostovoljne pomoči. Razpustiti to prostovoljno gasilno društvo, pa ustanoviti novo, je pa toliko kot zapreti pipo in jo zopet odpreti. V novem društvu bodele videli le stare obraze, kajti kdo, razen bivših, se vam bo prijavil za člana?! In če bivših ne sprejmete, tudi društva ne bodele imeli. S takimi operacijami torej ne gre. Po mojem mnenju za enkrat ni drugega izhoda, kakor da se poklicno gasilstvo, tako kakor je, približa prostovoljnemu gasilstvu. Še vedno je toliko razsodnih ljudi pri prostovoljnem gasilstvu, da bi navdušeno sprejeli in pozdravili svoje nove tovariše. — Saj se morajo vendar gasilci, zlasti če so v isti hiši, medsebojno poznati, morajo zaupati drug drugemu, ne pa se gledati kot pes in mačka, obračati drug drugemu hrbet in zapirati drug drugemu vrata. Kako morejo pri požaru taki gasilci složno delovati, ako se pa niti ne poznajo, odnosno se nočejo poznati in so vzgojeni takorekoč v sovraštvu drug napram drugemu! Ne poznajo niti obojega orodja, ne zaupajo ga drug drugemu itd., itd. Prinašati bi morali pomoč in ljubezen do bližnjega, a kako naj isto nudijo, če pa sami goje medsebojno sovraštvo v svojih srcih! Seveda se po stari navadi izgovarjajo drug na drugega, kdo je kriv. Toda krivi so vsi!

Mestna občina je nadzornik ljubljanskega gasilstva. Zakaj se ne posluži te pravice in ne priskoči razsodnim gasilcem na pomoč, — da izmečejo iz svoje srede, kar je gnilega?! Pridruži naj prostovoljnemu gasilcem svoje poklicne gasilce in postavi nad vse stalno nadzorstvo, katero naj brezobzirno pomeče z vsem, kar ne spada v gasilske vrste. Le na ta način bo zavladal prepotrebni red in se bodo gasilci zopet vrnili na pravo pot, na pot nesebičnega dela za svojega bližnjega. S tem ne bo le ustrezno ljubljanskemu gasilstvu, marveč celokupni slovenski javnosti, ki le z gnusom opazuje škodljivo gasilsko preklanje v Ljubljani, ki bi moralo biti tudi v tem oziru matica Slovenije.

Janko Hojan.

Društvene in župne vesti.

Gasilno društvo združenih papirnic v Vevčah nam sporoča, da je dne 22. oktobra t. l. izstopil iz društva dosedanji načelnik tov. Anton Wultsch, ker se izseli v svojo domovino. Za novega načelnika je bil izvoljen doslejni podnačelnik tov. Josip Hirschegger, za podnačelnika pa tov. Alojzij Fink.

Gasilska župa Litijska je imela dne 18. novembra 1923 v Zagorju svoj redni občni zbor. Za župnega načelnika je bil znova izvoljen tov. F. Lajovic, za podnačelnika tov. J. Ranzinger, za tajnika L. Gajšek.

Teharje. Dne 9. septembra t. l. se je vršilo na Teharjih slavnostno blagoslovljenje novo nabavljene brizgalnice. Od daleč naokrog so prihiteli k tej slavnosti brat-

ska društva, tako posebno z zastavami bratsko društvo Trbovlje I. in Trbovlje II. ter Laško, v lepem številu br. društva Gaberje, Vojnik, Škofjavas, Ljubečna, Babno, Zalec, Griže, nadalje odposlanstva skoraj vseh gasilskih društev v Savinjski dolini.

V imenu Jugoslovanske gasilske zveze Ljubljana je posetil slavnost med gasilci priljubljeni odbornik zveze tov. Jernej Vengust, ki je pri tej priliki bodril navzoče gasilce k vztrajnosti v njihovem prostovoljnem poklicu, navzočemu občinstvu pa tolmačil lepo in vzvišeno gasilsko idejo.

Popoldne se je vršila na vaški ledini lepo uspela veselica, ki je prinesla društvu lep dobiček.

Brežice. V »Napreju« štev. 175. z dne 11. oktobra 1932 dolži nepoznan pisec podpisano društvo nekorektnega postopanja o priliki požara dne 3. oktobra t. l. na Črncu pri Brežicah.

Na omenjeni dopis odgovarjamo sledeče:

Dne 3. oktobra t. l. okoli 10. ure zvečer je udarila med hudo nevihto strela v šupo gosp. Baraga na Črncu. Šupa lesene konstrukcije in napolnjena s senom je bila v hipu v plamenu, vsled česar je bila vsaka gasilska akcija brezuspešna. Nevarnosti za sosedne objekte ni bilo, ker so primerno oddaljeni od gorišča. To je konstatiral na licu mesta došli naš načelnik in drugi gasilci, ki so se peljali naprej s kolesi. Članstvo je v polni opremi čakalo v gasilskem domu na vprego, ki bi jo v nevarnem slučaju eventuelno rekviriralo v mestu.

Naše društvo je že lansko leto vložilo prošnjo na okrajno glavarstvo, da obvesti vse sosedne občine o sklepu odbora, ki se glasi: Podpisano društvo stopi pri oddaljenejših požarih v akcijo le tedaj, ako nam iz ogrožene vasi pošljejo vprego.

Povod za navedeni sklep odbora je dal požar v Bukošeku leta 1921.

Naše društvo se je udeležilo gašenja, ki je trajalo do 11. ure v noč. Vprego, katero smo dobili po ostrem prerekanju v Brežicah, smo odposlali po prihodu na gorišče takoj domov, ker so bili konji hudo spehani in mokri. Po storjenem delu smo prosili tamkajšnjega župana, naj nam preskrbi vprego, da spravimo naše orodje zopet domov. Ta pa je ob asistenci orožnika hodil po vasi celi dve uri, preden je dobil človeka, da je zapregel. Med tem pa je moralo stati članstvo premočeno na prostem in to v mrzli jesenski noči.

Na druge klevete pisca, o slabi organizaciji, o slabem glasu društva, kako je gasilcu vstati, ako že leži, ali igra karte, ne bomo razpravljali, niti odgovarjali. Kako pa misli ljudstvo o nas, vemo mi prav dobro, mnenje omenjenega pisca pa še ni mnenje ljudstva.

Mi prostovoljni gasilci se zavedamo naše naloge in jo po možnosti tudi izvršujemo. Želeti bi pač bilo, da nas občinstvo podpira, da nam gre pri požarih na roko z vprego in da pomaga fizično ne pa z jezikom, kot je to navada. V vaseh ali vsaj v občinah, katere imajo vodo blizu, naj bi se ustanovila samostojna gasilska društva. Pomagali bi pri večjih požarih drug drugemu in se ne bi zanašali na oddaljena društva, ki zamudijo veliko časa na potu. V prvi vrsti bi svetovali piscu omenjenega članka, da organizira ali vsaj da inicijativo za ustanovitev gasilskega društva v svojem kraju. Ako se ne motimo je tam nekje v bližini, v Črncu ali v Cundrovcu mala ročna brizgalnica, za začetek bo dobra. Torej le na delo! Več bodele koristili s tem svojemu bližnjemu, kakor pa s klevetami proti našemu društvu.

Prostovoljno gasilno društvo v Brežicah.

„Naročajte in širite naš list.“

Razne stvari.

Domače cevi. Mehanična vrvarna, terilnica in predilnica Anton Šinkovec, d. d. v Grosuplju pri Ljubljani, je začela z izdelovanjem konopnih cevi. Podjetje je na dobrem glasu in upamo, da bo izdelovalo prvovrstne gasilske cevi.

Cene gasilnemu orodju. Od več strani nam prihajajo vprašanja, kakšne cene imajo dandanes češke brizgalnice in druge gasilske priprave. Tovarna Smekalova nam je ravnokar poslala najnovejši cenik, iz katerega posnemamo, da dandanes n. pr. stane:

a) avtomobilna brizgalnica z brzotekim batnim črpalom — 115.000—150.000 Kč;

b) dvokolna motorna brizgalnica $\frac{5}{7}$ — $\frac{12}{18}$ H P — 16.000—32.000 Kč;

c) četverokolna motorna brizgalnica z 12 do 30 H P — 50.000—75.000 Kč;

č) četverokolna kombinirana motorna brizgalnica z $\frac{5}{10}$ — $\frac{12}{15}$ H P — 40.000—50.000 Kč;

d) preuredba navadne četverokolne v kombinirano brizgalnico 15.000—18.000 Kč, prevažanje približno 2000 Kč;

e) najnovejša četverokolna brizgalnica na vzmetih — 22.000 Kč;

f) dvokolna snemalna brizgalnica na vzmetih 9000 do 11.000 Kč.

Češka krona stane 2 Din 40 p do 2 Din 50 p.

Podpore iz gasilskega sklada.

Na svoji seji dne 28. decembra t. l. bo odbor JGZ med drugim sklepal tudi o podporah gasilnim društvom. iz gasilskega sklada. Podpor, kakor smo že večkrat poudarjali, ne podeljuje odbor JGZ in kakor se v nekaterih krajih še vedno napačno tolmači, temveč pokrajinska uprava za Slovenijo, oddelek za notranje zadeve. Odbor JGZ stavi pokrajinski upravi le svoje predloge, na podlagi prošelj posameznih gasilnih društev, na podlagi vposlanih popisnic, na priporočilo župnih načelnikov in pa na podlagi uvaževanja vrednega delovanja gasilnih društev. Pritožbe na JGZ proti razdelitvi podpor bi potemtakem zgrešile svojo pot. — Iz gasilskih krogov tudi topot čujemo, da se nekatera gmotno dobro stoječa gasilna društva odpovedo podpori na korist slabo stoječim in zadolženim gasilnim društvom. Ta kolegijalni čut je vreden vsega priznanja. Gasilna društva, ki se odpovedujejo podpori iz gasilskega sklada na korist gmotno slabo stoječim in zadolženim gasilnim društvom, naj to z dopisnico do 28. decembra t. l. sporoče predsedstvu JGZ.

Vežbovnik

za slovensko gasilstvo: GASILSKA KNJIŽNICA 1. in 2. zvezek, oba zvezka vezana v eno knjigo, je v zalogi pri predsedstvu Jugoslovanske gasilske zveze v Ljubljani.

Cena Din 6'25 s pošto Din 6'75.

Knjigo priporočamo vsakemu zaved. in vestnemu gasilcu.

za gasilna društva združena v „Jugoslov. gasilski zvezi Ljubljana“ ter za „Gasilske župe“, cena 2'50 Din, s pošto Din 2'70.

ENOTNA PRAVILA

ljana“, cena 75 p s pošto 95 para in PRAVILA za „Jugoslovansko gasilsko zvezo Ljubljana“ ter za „Gasilske župe“, cena 2'50 Din, s pošto Din 2'70.

? ? ? so v zalogi ? ? ?

pri predsedstvu „Jugoslovanske gasilske zveze Ljubljana“ v Ljubljani.

„Naša pesem“, besedilo E. Ganglovo, vglasbil Stanko Premrl, je v zalogi pri predsedstvu Jugoslovanske gasilske zveze v Ljubljani.

Posluje po celi Jugoslaviji. - Ustanovljena leta 1913. Delniška glavica znaša 3.000.000 — Din v zlatu.

„JUGOSLAVIJA“

splošna zavarovalna družba v Beogradu.

Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani

sklepa:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena zavarovanja,
4. zavarovanja proti škodam vsled tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanja proti škodam vsled razbitja stekla.

Največji tu delujoči zavod. - Družba je prevzela od „Graške vzajemne zavarovalnice“ in od zavarovalnih društev „Feniks“ (požarni oddelek) in „Franko-Hongroise“ ves njih kupčijski obsej v naši državi. - Najnižje tarife. Takojšnja izplačila škod.

Glasom naredbe ministrstva za vojno in mornarico nadomeščajo police splošne zavarovalne družbe „JUGOSLAVIJE“ žensitvene kavicje za častnike.

Telefon 571. — Pisarna: Dunajska cesta 15. — Telefon 571.

M. FRÖHLIHL CELJE KRALJA PETRA CESTA ŠTEV. 11.

KRZNARNICA IN ZALOGA KROJNIH (UNIFORM-SKIH) POTREBŠČIN, ZLASTI GASILSKIH ČEPIC, ZNAKOV, GUMBOV, PIŠČALK, TROBK, SEKIRIC, VRVIC, LIPOVIH LISTOV I. T. D. PO PREDPISIH „JUGOSLOV. GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

Pozor, gasilna društva!

Imam vedno v zalogi gasilske čepice, naramke, kakor vse druge potrebščine za gasilce.

Vse po najnižji ceni.

Se priporoča

Filip Bizjak,

krznar in izdelovatelj čepic

Ljubljana, Gosposvetska cesta 13.

A. KASSIG

LJUBLJANA, ŽIDOVSKA UL.

ZALOGA krojnih (uniformskih) potrebščin, kožuhovina iz raznih krznin. - Krznarnica in izdelovalnica čepic, zlasti gasilskih po najnovejših predpisih JGZ. Nakup kož divjačine. ZALOGA piščalk, vrvic, gasilskih znakov, gumbov, naramkov, lipovih listov itd. Vse po najnovejših predpisih „JGZ“.

SIEGEL & DRUG

D. Z. O. Z.

TKALNICA PLATNENEGA
IN BOMBAŽNEGA BLAGA

Nudi izborno blago za delavni gas. kroj.

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 31.

SVITAVY

(Č. S. R.)

WIEN

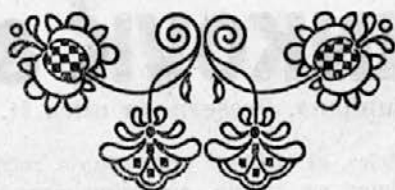
MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 3.

Sprejema hranilne vloge in vloge v tekočem računu
ter jih obrestuje najugodnejše.

Za vse vloge in obresti jamči mesto Ljubljana.

Stanje hranilnih vlog 80 milijonov dinarjev.

„SAVA“

Opče osiguravajuće dioničarsko društvo
ZAGREB.

Generalno zastopstvo za Slovenijo
v LJUBLJANI

Sv. Petra cesta šte. 2.

Posluje v vseh zavarovalnih strokah.

A. & E. SKABERNÉ

veletrgovina

MANUFAKTURA. MODA.

Ljubljana, Mestni trg.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica:

Din 25,000.000

Skupne rezerve:

nad

Din 20,000.000

Centrala:

Ljubljana, Dunajska c.

Podružnice:

Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Brzojavni naslov:

BANKA LJUBLJANA

Telefon št. 261, 413, 502,
503 in 504.

IZVRŠUJE VSE BANČNE POSLE NAJKULANTNEJE.

Dežni plašči.
Podpetniki, vinske cevi i. dr.
Ročne ognjegasne priprave
„EXPRESS“.

Cevi za gasilna društva

posreduje iz najboljših tovarn

VIKTOR BOHINEC

LJUBLJANA, Dunajska c. 21.

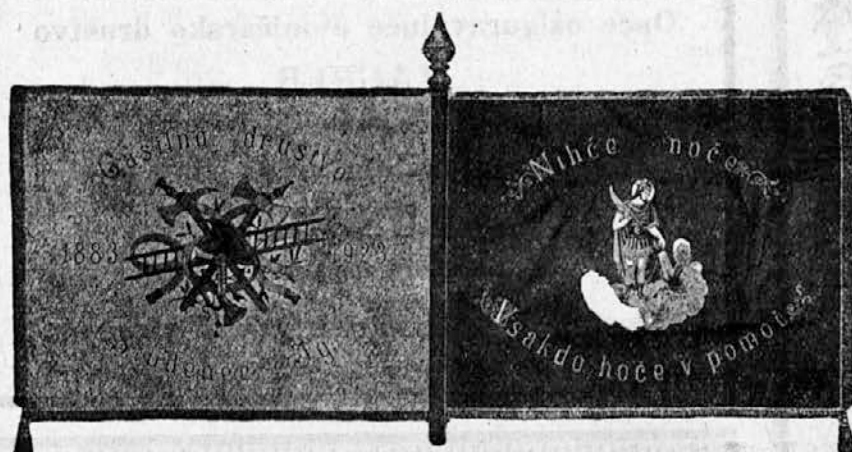
Zastopnik tovarne:

Pneumatika
 za automobile, motorna kolesa in becikle.

Gumljevi obroči
 za kočije in otroške vozičke.

Nepremočljivo platno
 za avtomobilne strehe in vozove.

Vsem p. t. gasilnim društvom priporočava se za nabavo gasilskih zastav (praporov) v vsaki izdelavi. Na željo predloživa vzorce kakor tudi načrte franco in gratis. Na vse cenjene dopise in vprašanja daje točne informacije in odgovore:

I. Neškudla, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 25

Tvrdba

ANT. KRISPER, Ljubljana

Mestni trg 21,

priporoča cenj. občinstvu svojo bogato zalogo čevljev **najboljše** kakovosti po **znatno** nižanih cenah.

Kupujte pri tvrdkah,
ki imajo inserate v „Gasilcu“.

TVORNICA PEČATNIH ZNAMK, ŠTAMPILJ
 IN PEČATOV

ANTON ČERNE, graveur

LJUBLJANA, Dvorni trg št. 1.

Specijalno podjetje gasilnih potrebščin

MILINKOVIČ & Co.

Ljubljana, Prešernova ulica št. 7.

nudi: brizgalnice, ekstinkterje (extinktaure), ročne brizgalnice, brizgalnice na kolesih, autobrizgalnice, lestve, cevi z opremo, spojke, reševalne priprave, krinke, popolno opremo za moštvo, načelnike in dostojanstvenike; material za popravilo orodja in cevi.

UČITELJSKA TISKARNA

registrovana zadruga z omejeno zavezo

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA ULICA 6

priporoča svojo bogato zalogo vseh najnovejših

TISKOVIN

za učiteljstvo, šolska vodstva in šolske svete, kakor tudi za županstva in druge urade. Preskrbuje tudi šolske potrebščine in učila od najboljših tvrdk.

Pri zavarovanju predmetov proti požaru
in pri življenjskem zavarovanju, zavarovanju
otroške dote in pogrebnih stroškov

vpoštevajte edino-le

VZAJEMNO ZAVAROVALNICO

DUNAJSKA CESTA 17,

katera Vam nudi najugodnejše pogoje.

Strojne tovarne in livarne d. d. Ljubljana.

Gasilske brizgalnice

najrazličnejših sistemov po zmernih cenah.

Vse gasilske potrebščine

spojke, prehodniki, vedra, lestve,
čelade i. t. d.

Trgovska banka d. d., Ljubljana

Šelenburgova ulica šte. 1.

(Prej Slovenska eskomptna banka.)

Podružnice:

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Išovenska Bistrica.

Delniška glavnica 15,000.000 Din.

Rezervni zaklad 2,500.000 Din.

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

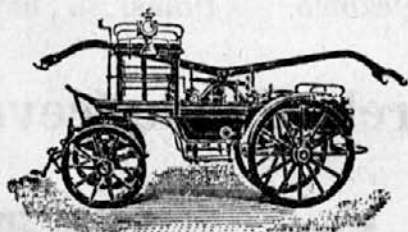
Brzjavi: „Trgovska“.

Telefoni: 139, 146, 458.

Ekspoziture:

Konjice
Meža - Dravograd
Ljubljana (menjalnica v Kolodvorski ulici).

Ustanovljeno leta 1820.

Najstarejša specialna tovarna
R. A. SMEKAL

Tovarna gasilnega, telovadnega orodja in tkalnica cevi, livarna kovin in železa.

Središče Praga-Smichov, Čechy pri Prostějovu, Slatinany pri Chrudimu.

Priporoča svoje specialne proizvode: avtomobilne brizgalnice in vozove za orodje, motorne in električne brizgalnice, četverkolne brizgalnice po najnovjšem Smekalovem sestavu, vodonoše, dvokolne brizgalnice, brentne in ročne brizgalnice. Konopne cevi izdelane v lastni tkalnici in delavnici za gas. orodje. Parna pilarna v Čechy pri Prostějovu. Spiralne sesalne cevi

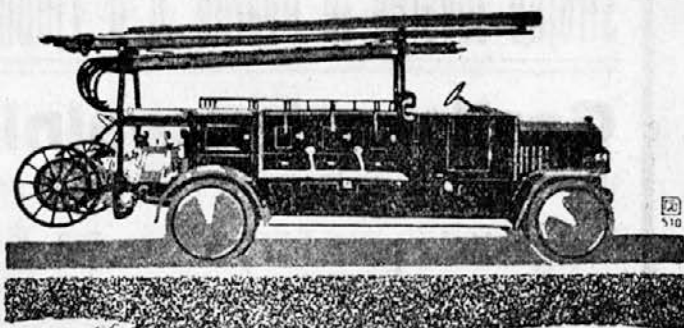
Gasilsko orodje, in sicer: čelade za gasilce in dostojanstvenike, plezalno orodje, pasove, mehanske lestve, krinke in dihalne priprave, gasilske trobke in piščalke, gasilske znake in embleme, telovadno orodje vseh vrst za šole in telovadna društva iz najboljše jesenovine, fekalne in zračje sesalke, sanitarne priprave, nosilke in stroje za desinfekcijo. Dvokolne in četverkolne vozove za polivanje in za pometanje cest. Posoda za smeti.

Naročitve in pisma naj se pošiljajo centrali: R. A. SMEKAL v Smichov.

Postrežba točna.

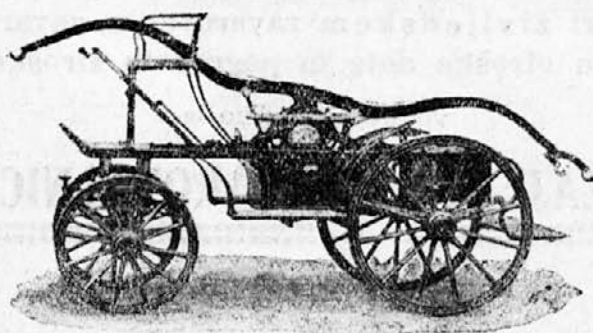
Postrežba točna.

Ustanovljeno leta 1820.

Automobilsmäken
Lohner-Rosenbauer
Gesellschaft m. b. H.
Wien, IX. Porzellangasse 2

Avto - brizgalnica.

Četverokolna normalna brizgalnica.

Tovarna za avtomobilne in
motorne brizgalnice, meha-
nične lestve, gasilske čolne

LOHNER-ROSENBAUER

WIEN, IX., Porzellangasse No. 2

Priporočam avtomobilne brizgalnice, motorne: (marka „Linz“), dvokolne in četverokolne brizgalnice, ročne dvokolne in četverokolne snemalne brizgalnice „Triumpf“; mehanične, kljukaste in vsake vrste lestve; cevi: sesalne, spiralne in konopne najboljše vrste; brente, čelade iz medi, usnjate, poniklane, črno lakirane; sekirice, pasove, čepice, naramke; gasilske znake in gumbe; svetilke, spojke (holendre) „Metz“ (Wiener); blago za službene in slavnostne kroje. Vsako naročilo se takoj odpošlje s pošto ali železnico. — Dopisi in naročila.

Stjepan Javor, Zagreb, Gundulićeva 23

Postrežba točna.

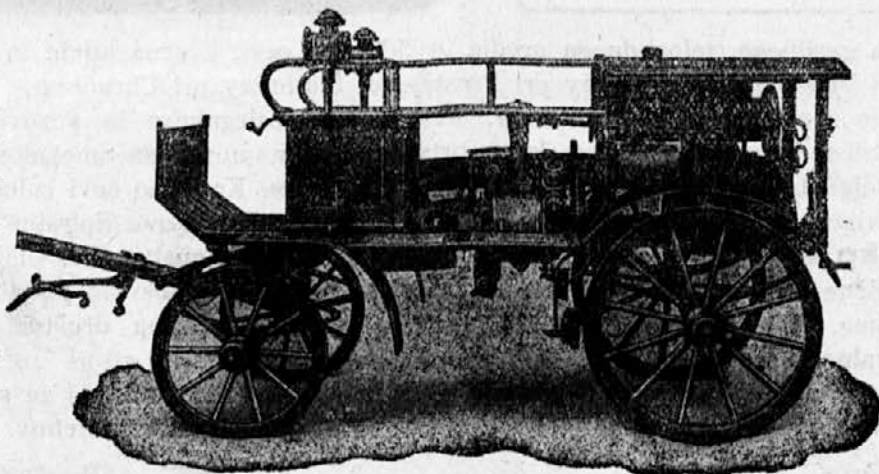
Naša deviza je:

Gasilstvo zadovoljiti!

Cene zmerne.

Tovarna za ročne,
dvokolne in četve-
rokolne brizgalni-
ce, lestve in vse
gasilske potreb-
ščine:

Rosenbauer
Linz ob Donavi.

Četverokolna bencinska brizgalnica.

Zastopstvo
tovaren:

Rosenbauer,
Linz ob Donavi in
Lohner-Rosenbauer
Wien

in trgovina z gasilnim
orodjem:

Stjepan Javor
Zagreb
Gundulićeva ul. br. 23